

[Henry L. W. Jensen.]

varer fri udover de varer, der skulle liberaliseres, ville man derved skabe forøget konkurrence og samtidig give industrien en vis frist til at gennemføre en tilpasning. Det ville være muligt, fordi man som sagt på grund af pengestrømningen har vanskeligheder ved at skaffe de nødvendige beløb tilveje til deponering. Derved gav man industrien den chance, at den kunne få et år eller halvandet til at tilpasse sin fabrikation. Danmark er set udefra i øjeblikket et billigt land, og vi har derfor på mange områder store chancer for at forbedre vor handelsbalance; vi har store råvarelagre, der muliggør en yderligere eksport og forbedring af vor handelsbalance, hvorved der åbnes mulighed for yderligere afvikling af restriktionerne.

Jeg vil håbe, at den højtærede handelsminister vil fortsætte sine liberaliseringsbestrebelser, så at vi kan betragte denne lov som en afviklingslov og i løbet af næste år eller næste år igen kan få en fuldstændig afvikling af disse bemyndigelseslove, som i og for strider imod det almindelige lovprincip, idet de indeholder bestemmelser, hvorved man lægger hele ansvaret og hele administrationen over på ministrene. Man fratager i virkeligheden hermed rigsdagen visse beføjelser, idet f. eks. alle handelsaftaler og mange andre specielle aftaler træffes udenom rigsdagen og først kommer til rigsdagens kendskab, når de er afsluttet.

Skønt jeg altså nærer visse betænkeligheder ved denne form for lovgivning, vil jeg slutte med at anbefale mit parti at stemme for forlængelsen af denne lov, således som den foreligger i dag.

Foss: Begge de foregående ordførere har jo understreget, at der i denne debat ingen grund er til at gentage alle de velkendte argumenter, som er fremført ved tidligere lejligheder. Dette har jeg noteret mig.

Det ærede medlem Marinus Larsen argumenterede imod en videregående liberalisering. Dette kan vel ikke i og for sig motiveres under henvisning til det foreliggende lovforslag, som tværtimod fortsat bemyndiger til at opretholde de restriktioner, vi kender. Jeg er selvfølgelig iøvrigt enig med det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen, der argumenterede for, at man, så snart

der blev mulighed derfor, skulle gå videre med liberaliseringen. Dette skal jeg imidlertid lade ligge, men som forholdene er i dag, og som der særdeles grundigt er gjort rede for af den højtærede minister, kan vi ikke for øjeblikket afvikle vareforsyningsordningen; vi er nødt til indtil videre at fastholde den lovgivning, vi har på dette område.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for det foreliggende lovforslag.

Axel Christensen: Der er vist ingen grund til at være særlig optimistisk med hensyn til vor handelsbalance, for der skal ikke ret megen forskydning til indenfor eksporten eller eksportpriserne for at bringe et helt nyt billede frem af den økonomiske situation. Det, som der særlig må sættes ind på, er en øget produktion på de områder, hvor det kan virke til gavn for en bedring af handelsbalancen, og det gælder både for landbruget og for alle de øvrige erhverv.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at der må vises dansk erhvervsliv det størst mulige hensyn, når det gælder at fremme eksporten, og der må gives erhvervsvirksomhederne adgang til den fornødne finansiering af deres produktion, så denne kan både opretholdes og udvides. Deraf vil efter min mening mulighederne for en videre liberalisering af vor handelsomsætning afhænge.

Der er desværre ingen tvivl om, at kreditindskrænkningen har skadet mange virksomheders omsætning, og skal der derfor være alvor i talen om at støtte erhvervslivet, må det vises i praksis, når disse virksomheder kommer med deres begrundede henvendelser bl. a. om eksportkredit. Det ville være ønskeligt, om man i handelsministeriets administration af eksportkreditterne kunne spore en virkelig interesse for og forståelse af nødvendigheden af at støtte disse virksomheder, som — trykket af kreditindskrænkningen — henvender sig for at opnå eksportkredit for de varer, de skal eksportere.

Man må huske, at med den stigning, som varepriserne og forøvrigt også lønninger og vareomkostninger har været udsat for det sidste par år, skal der en betydelig større kapital til for at opretholde den normale